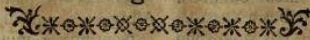

INDEX

RERUM, ET VERBORUM TOMI SECUNDI.

Numerus primus indicat Paginam: Secundus numerum marginalem.

A

Abates quasi Episcopali jurisdictione gaudentes sunt ordinarii poenitentiarum ministri in suis ditionibus. 121. 233. Gaudent facultate Episcopis concessa in cap. *Liceat Episcopis*, 153. 375. Abates mitrati valent conferre propriis subditis tonsuram, & quatuor ordines minores. 189. 22. Abbatis sunt beneficia majora. 221. 3. Dicitur etiam Abbatia beneficium duplex. 4. Abbas in Ecclesia sibi pleno jure subjecta potest instituere presentatum ad beneficia, sicut Episcopus. 232. 62. Potest dispensare licite cum causa in denuotiationibus ad matrimonium. 322, 283. Abbatissæ, seu Priorissæ possunt declarare, quando moniales teneantur, vel non ad jejunium 354. 345. Quædam notatu digna de Abbatissa regali monasterii Burgensis, vulgo *Huelgas*. 368. 16. & 17. Præcepta posita a Priorissis, & Abbatissis sunt solum politica, & obligant subditas juxta gravitatem materiae. Ibi. Sub poena excommunicationis, Pontifici reservata, ipso facto incurrenda prohibentur Abbatissæ, seu Priorissæ admittere intra clausuram personas extraneas cujusque sexus, & ætatis. 421. 62. Abraham, & alii Patriarchæ antiqui usi fuerunt polygamia ex Dei dispensatione. 290. 112. Cur Limbus Patrum dicatur sinus Abrahe, & non alterius Patriarchæ. 510. 46. Abel fuit filius Adæ sine avo. 307. 263. Primum argumentum gratitudinis ful-

get in Abel, qui ex primogenitis grægum, & ex fructibus terre primitias obtulit Deo. 364. 192. Cur Deus respexit ad muera Abel, potius quam ad Caïn. Ibi. Ablutio exterior est materia proxima baptismi. 18. 12. Non requiritur triplex ablutio. Ibi: Quanta aqua sufficiat: ibi: Quæ pars corporis abluï debeat. 13. Quid si solum pes, aut manus abluï valeat. Ibi: Quid de infante intra uterum. 18. 14. Absalon, & Cham fuerunt suis parentibus ingrattissimi filii. 419. 51. Absolutio potest dari sub conditione, quando Confessarius dubitat de ejus prolatione. 6. 27. Etiam dum anceps est de vero dolore pueri, præsertim si adest materia gravis. Ibi. Nullum concilium, aut Rituale damnat absolutionem ex causa conditionalem. 28. Quædam conditiones nimis generales reprobantur pro conferenda absolutione. 29. Nequit dari scripto, aut notibus. 111. 179. Cætera de absolutione vide num. seqq. usque ad 398. Absolutus virtute Bullæ, jubilei, aut alterius facultatis manet absolutus a casibus & censuris reservatis etiam oblitis. 170. 52. Idem est de absolutione a Superiori collata. Ibi. Quid possit absolvere Sacerdos simplex in articulo mortis. 197. 65. Vi Bullæ Cruciatæ absolutus valet peccatum occultum simonie. 268. 129. Absolutionis non est capax ignorans mysteria fidei. 491. 149. Abstinencia requisita prosumenda Eucharistia equalis. 39. 53. & seq. Aqua in hora servanda sit. 40. 58. Abstinencia ab

obligatio per se eas recitandi, sed per accidens ratione scandali potest dari culpa in omissione, ut ait eximius Doctor tom. 2. lib. 3. c. 6. n. 11. Notum sit omnibus Beatedicti XIII. 14. septembris anno 1724. concessisse indulgentiam centum dierum quolibet die lucranda a recitanti flexis genibus (extra tempus paschale, Sabbathis, et Dominicis totius anni) ter salutationem Angelicam cum antiphona *Angelus Domini*, &c. ad pulsum campanæ, quæ sit mane, meridie, aut vespere, & in super indulgentiam plenariam singulis mensibus ab eis lucranda, die quo communionem Angelicam refecti fuerint. Merati in Gabant. tom. 2. sect. 5. cap. 2. infine. Beatedicti XIV. Inst. 61. num. 1.

FINIS TOMI II.

ab omni cibo, & potu est jejuniū naturale 339. 63. Quid prohibeatur nomine carnis in diebus abſtinentiæ. 340. 71. Chriſtiani orientales obſervant in quadrageſſima abſtinentiam a carnibus etiam in articulo mortis. 395. 133. Accessorium ſequitur principale, ſed non e contra. 395. 133. Accessus in reſignatione beneficii quid ſit. 266. 115. eſt ſimoniacus. Ibi. Accessus ad alloquendum cum monialibus prohibitus a jure canonico omnibus. 423. 67. Strictius regularibus a Xisto V. & a ſacr. Congr. Ibi. In Hiſpania non eſt in uſu talis lex. Ibi 68. Accolitus quid. 194. 53. Materia, forma, & munia Accoliti. Ibi. Quando Chriſtus Accolitus inſtituerit. Ibi. Actio omnis, naturalis honeſta juſti eſt ſupernaturalis modaliter. 409. 10. Quæ quaſiones ſint incompatibiles cum attentione requiſita ad recitandum. 205. 21. Actus externus completus in ſua linea requiritur pro cenſura incurrenda. 373. 43. Ex iteratione actus prohibiti iteratur incurſio cenſuræ 376. 54. Accuſator. Quando fiat irregularis in cauſa ſanguinis. 405. 47. & ſeq. Adam inter, & Evam non fuit conſanguinitas. 305. 197. Tamen Chriſtus vere, & mirifice eſt conſanguineus beatiffimæ Virginis, quia vere, & mirifice ex ejus puriſſimo ſanguine conceptus fuit, Ibi. Eodem die quo Adam fuit formatus, comedit de pomo vetito, peccavit, & a Paradifo ſuo fuit expulſus, fuit mortuus, & crucifixus Chriſtus. 25. Martii 510. 44. Quia peccavit Adam, manſit ſpoliatus ſupernaturalibus, & ſanciatus in naturalibus. 525. 144. Peccavit inordinato appetitu ſcientiæ. 528. 168. Vixit nongentis & triginta annis. 267. Adoptio quid ſit. 307. 206. Eſt duplex, perfecta, & imperfecta. 206. & ex utraque ſive perfecta, ſive imperfecta oritur triplex ſpecies cognationis. 208. & ſeq. Adulterium cum pacto nubendi, eſt terribiliſſimum crimen dirimens matrimonium. 309. 215. Mulier habens votum caſtitaſis poſt adulterium mariti tenetur obſervare votum. 442. 6. Nequit maritus occidere uxorem in adulterio deprehenſam. 464. 24. Semper ac datur accessus

ad alienam, a deſt adulterium, nec maritus poteſt cedere juri ſuo. 488. 129. Affinitas quid ſit. 313. 241. Quo jure affinitas dirimat matrimonium. 242. Ex copula ſodomitica nulla oritur affinitas. Ibi. Ex copula illicita in nullo gradu dirimit matrimonium jure nature. Ibi. Alba eſt veſtis ſacra, denotat munditiem, & interiorem albedinem. 64. 72. Albertus magnus cum Alexandro de Ales, & alii præclari Theologi invexerunt in ſcholas vocem attritionis, 77. 8. Albigenses putarunt nullum eſſe ſacramentum, a miniſtro in lethali ſectum. 8. 38. Negabant indulgentias, & per ea juvari poſſe animas purgatorii. 162. 16. Alex. VI. Dicunt conſeſſiſſe primum Hiſpaniſ Bullam compoſitionis. 174. 66. Alex. VII. Severe prohibuit taxari aliqua cenſura, nota, aut injuria defendentes quamlibet ſententiam circa attritionem nec ſacramentum poenitentia, 86. 57. Alienatio, quid in jure diſpoſitum ſit circa alienationem bonorum Eccleſiæ, vel monaſterii. 425. 75. Quid de Prælatiſ, Episcopis, & Abbatibus, & quæ ſint poenæ, in quibus prædicti incurſerunt per alienationem rerum mobilium, vel immobilium prætoriarum, quæ ſervando, ſervari poſſunt abſque cauſa, & legitima ſolemnitate. Ibi. Quæ ſint bona, quæ in extravaganti *Ambitioſe* Pauli II. prohibentur alienari. 76. Solemnitas requiſita pro alienatione rerum Eccleſiæ, vel monaſterii conſiſtit in quinque conditionibus, quarum aliqua deſiciente, nulla eſt alienatio. 78. Dantur quatuor cauſæ pro licita alienatione prædictarum rerum. 79. Allucio, quo jure ſit prohibita cum monialibus, 423. 67. & ſeq. Altare, quid nomine altaris intelligatur, & quotuplex ſit. 62. 63. cætera de altaribus num. ſeq. uſque ad 74. A micus veſtis ſacra quid denoret. 64. 72. Amor initialis Dei non requiritur præſe in adulto pro baptiſmo recipiendo. 23. 32. Melius eſſet utique, quod baptizandus, & omnes haberemus amorem Dei perfectiſſimum; ſed aliud eſt præcepti, aliud eſt conſilii, ibidem. Amor Dei puriſſimus, licet ſit optandus, non

non requiritur ad ſacram communionem. 49. 99. Amor Dei propter ſe; & amor Dei, ut boni nobis, 88. 69. Amor initialis aſſertus a D. Thom. inſclusus in ſpe; & requiſitus pro ſuſcipiendo ſacramento poenitentia, 70. Juxta Angelicum datur in poenitente motus amoris, qui non eſt charitatis, Ibi. Quid dicendum de amore affectivo, & effectivo. 72. & ſeq. ſententia negans neceſſitatem amoris initialis non eſt comprehenſa in propoſitione prima ab Innocentio XI. damnata, 90. 75. Benedict. XIV. aſſerit, nihil eſſe a ſede apoſtolica deciſum de hac quaſtione, liberumque cuilibet eſſe de ea docere partem, quam maluerit. Ibi. Omnis Confessaricus in praxi ſuadet, & ſuadere debet poenitentibus, non amorem initiale, ſed fervidum, & perfectum; nec attritionem utcumque, ſed perfectam contritionem. 77. Anabaptiſtæ aſſerebant pertinaciter poſſe, & debere iterari baptiſmum. 401. 20. Anachoriſtæ antiqui excuſati erant ab auditione Miſſæ diebus feſtis ex continua divinorum meditatione. 329. 6. Anathema ſit: An hæc verba contineant cenſuram late ſententiæ, aut ferendæ. 367. 11. Angelus non eſt miniſter Ordinarius ſacramentorum. 7. 30. Poteſt tamen eſſe extraordinarius, ex ſpeciali Dei commiſſione. Ibi. Angelus ſua natura eſt inflexibilis, & incapax poenitentia, 76. 2. In Angelis bonis eſt caritas ſine contritione, 78. 11. Aſſerere primum Angelum cæteros creaffe eſt hæreticum. 508. 29. Chriſtus etiam ut homo eſt caput Angelorum. 512. 59. In principio mundi creavit Deus Angelos. 525. 146. Datur unicuique homini Angelus cuſtos ab ortu natiſſitatis ſuæ, 147. ejus devotio non ſolum eſt valde utilis, ſed quodam modo eſt juſtitia, Ibi. Non ſunt omnes Angeli æquales in natura & gratia. 148. Angeli Superiores ſua locutione illuminant inferiores, ſed non e contra, Ibi. Angeli non habent corpus, ſed ſunt ſpiritus incorruptibiles; & pure intellectuales. 149. In triplici inſtanti peractum fuit negotium Angelorum. 150. Angeli boni aſſiſteant cum

judice ut teſtes, non ut conjudices. 532. 200. Angeli tam boni, quam mali judicabuntur, non judicio diſcuſſionis, ſed approbationis, aut reprobationis. Ibi. Anguſtia loci eſt cauſa pro diſpensando matrimonii impedimento. 324. 294. Regulariter a deſt, quando locus non excedit trecenta focolaria. Ibi. Quid, ſi in loco adſint octo nubiles puellæ, ſed aliæ nollunt ſponſum, nec iſte reliquas. Ibi. Anima purgatorii nihil poſſunt facere pro ſe. 163. 18. An anima, cui applicatur indulgentia plenaria, ſtatim tranſeat ad cœlum. 19. Pro anima determinata purgatorii poteſt applicare indulgentiam plenariam ſumens Bullam deſactorum. 168. 43. Anima inſunditur viris trigreſſimo, aut quadreſſimo die a conceptione; foeminais octogreſſimo plus minus ve. 434. 110. Creat nunc Deus animas racionales. 508. 39. Mors Chriſti conſtitit in ſeparatione animæ a corpore. 510. 44. Anima, & corpus manerunt una Divinitati, Ibi. Anima Chriſti deſcendit ad ſinum Habrahæ, ſeu in lumbum Patrum. 46. Quando anima Chriſti exivit de limbo, eduxit ſecum alias animas ſanctas. 51. Aſcendit corpore, & anima ad cœlos. 53. Anima glorioſa movere corpus ad nutum. 512. 55. Anima purgatorii participat comunionem ſanctorum. 515. 81. Anima dotes ſunt tres. 526. 155. Anima Chriſti unita fuit corpori unione naturali. 528. 165. Paſſus eſt Chriſtus præter dolores corporis, in animæ angore maximos, agoniasque mortales. 176. Anima Chriſti erat glorioſa, & fruebatur viſione beata quoad partem Superiorem. 177. Annihilatio eſt reductio in nihilum. 34. 27. Subſtantia panis, & vini non annihilatur, ſed convertitur in ſubſtantiam Chriſti in conſecratione. Ibi. Antiteſtes idem eſt, ac ſtans ante alios, ſeu præſidens aliis clericis. 197. 68. Appellatio, quid ſit. 424. 70. Apud eccleſiaſtiſticos, & regulares debet fieri appellatio coram Judice, qui ſententiam tulit intra decem dies a notificatione ſententiæ, Ibi. Cætera de hoc verbo

num. seqq. usque ad 74.
 Apostata, in quo differat a fugitivo, 419.
 52. Tres species apostasia reperiuntur. Ibi. An religiosus absque licentia recedens a monasterio, animo accedendi ad Superiores, sit apostata, vel fugitivus. 53. Prælati tenentur perquirere solite apostatas, & fugitivos, ac compellere eos etiam censuris, ut redeant ad religionem. 54. Ipsi autem apostata, & fugitivi sunt in statu peccati gravis, quando non redeunt, & ipso facto excommunicati. Ibi. Sub poena excommunicationis ipso facto incurrenda vetita est religiosis dimissio temeraria habitus, ut occasio vagandi eis præcludatur, 421. 61.
 Apostolus. Apostoli ante Christi passionem fuerunt baptizati. 17. 6. Numquam baptizarunt solum in nomine Christi, licet oppositum improbable non sit, 20. 18.
 Aqua naturalis est materia remota baptismi. 18. 10. Error fuit Lutheri, quod omnis liquor aptus ad balneum est materia baptismi. Ibi.
 Aqua consecrata, aut benedicta est baptismi materia licita. 11. Quæ sit materia dubia. Ibi. Aqua quæ fluxit ex latere Christi, potuit esse materia baptismi. Ibi. Fuit vera aqua. Ibi. Quanta aqua sufficiat pro baptismo, quando non adest major copia. 12. Si possit introduci aqua, ut infantem in utero matris tangat, debet in casu urgenti baptizari sub conditione. 18. 14.
 Aqua est miscenda vino consecrando ex præcepto Ecclesiastico propter quatuor. 30. 8. Debet misceri in ipso altari incepto sacrificio. Ibi. Debet esse modica, ut cito convertatur in vinum. Ibi. Si non est permixta ante consecrationem omittenda est. 9. Quando solo vino debeat perfici sacrificium. Ibi. Potest excommunicatus uti aqua benedicta, ad reverendum eam, non tamen ad percipiendum fructum ab ejus benedictione. 383. 60.
 Artaxexes Rex gentilis prohibuit imponere vectigal, & tributum Sacerdotibus, & aliis ministris domus Dei. 200. 85.
 Aristoteles, quid fecerit cum Platone. 419. 51.
 Arnaldus negavit auxilia sufficientia. 14. 67.

Articulus mortis variat casum, 179. 17.
 Recipiens in eo sacramentum penitentia cum attritione tenetur ad contritionem. Ibi.
 Articulus, & periculum mortis, licet vere differant, pro absolutione a peccatis idem reputantur. 119. 214.
 Articulus fidei quid, 518. 102. Sunt quatuordecim. Ibi. Variatur a quibusdam modis eos numerandi. 103. Ad quid sint instituti. 519. 105. Qui deficit in uno articulo, deficit in omnibus, ibi.
 S. Athanasius, fertur, quod puer baptizabat joco alios pueros. 7. 33. Non conferabat verum baptismum. Ibi. Romæ composuit, vel declaravit symbolum fidei. 506. 17. Concinnavit illud per modum doctrinæ, 18. Ad refutandas hereses successive insurgentes illud tradidit. 507. 22.
 Attentio, quid, & quotuplex sit. 204. 17. Attentio interior requiritur ad divinum officium persolvendum. 18. Datur præceptum ecclesiasticum recitandi, seu canendi officium divinum cum attentione interiori, & exteriori. 19. Quæ distractio impedit adimplectionem hujus præcepti. 205. 20. Attentio virtualis sufficit pro implendo præcepto. 21. Sordi recitantes in choro, & attendentes pro possibili adimplent præceptum, si saltem in confuso audiant alteram partem. 23.
 Attritio supernaturalis est necessaria in adultis, ut licite recipiant sacramenta mortuorum. 10. 45. Attritio existimata contritione est attritio, quæ bona fide reputatur contritio. 46. Quid sit attritio. 77. 8. Ad eam eliciendam sufficit auxilium supernaturale. Ibi. Differt a contritione in principio, motivo, effectu. 9. Deus, ut iudex, non poena, est motivum principale attritionis. Ibi. Attritio potest esse naturalis entitative, & supernaturalis modaliter, & terminative. 16. Attritio naturalis honesta non sufficit pro recipiendo penitentia sacramento. 84. 43. Sufficit attritio supernaturalis sine amore initiali. 87. 61.
 Vera attritio excludit voluntatem peccandi. Ibi. Disponit proxime ad gratiam intra sacramentum. 62. Hæretici dicebant attritionem ex metu gehennæ esse malam, quia includebat voluntatem peccandi. 63. Juxta Alevandr. VII. datur attritio, quæ concipitur ex metu gehennæ EXCLUDENS VOLUNTATEM PECCANDI. 64. Si attritio solum intentione distingueretur a contritione, esset contritio. 88. 72. Si penitentes accederent ad confessionem cum vera attritione ex metu strictissimi iudicii, & inferni, non tam cito redirent ad vomitum. 76.
 Ave Maria, explicatur tota hæc oratio, cum ipsa salutatione Angelica. 538. 246. & seqq.
 Avis Paradisi. De ea fertur, quod si aspiciat benigne infirmum, sanabitur. 541. 269. Quia denotet. Ibi.
 Aureola, quid sit. 527. 158. Datur in cælo Martyribus, Doctoribus, & Virginibus. Ibi.
 Auxilium. Massilienses assererent hominem posse se disponere viribus naturæ ad primum auxilium supernaturale. 14. 66. Id ipsum adiebant Semipelagiani. Ibi. Per auxilia supernaturalia disponitur quis ad Sacramenta recipienda. Ibi. Auxilium supernaturale est duplex; sufficiens, & efficax. 67. Quæ dicantur sufficientia, quæ efficacia. Ibi. Qui negaverint auxilia sufficientia. Ibi. Quibus auxiliis, denotat circumstantias exprimens in confessione. 101. 128.
 Auxiliari moribundis primario incumbit Parochis. 225. 28. Sicut est officium Parochi nuptias benedicere; ita & amplius moribundis auxiliari: ibid. Auxiliantes moribundis debent non eos nimis fatigare, sed suaviter ad actus doloris, fidei, spei, & caritatis sepe excitare. 492. 156.

B

Index rerum, & verborum. 547
 ministrari, quam primum moraliter possit. 17. 5. Fuit institutus, quando in Jordane Christus a Joanne baptizatus est. 6. Sine baptismo nequeunt recipi alia sacramenta. Ibi. Quidam asserunt Christum Dominum suis manibus baptizasse B. Virginem ante Apostolos. Deinde Petrum. Ibi. Baptismus ante passionem Christi habuit virtutem ex ipsa passione inchoata. 8. Beatissima Virgo suscepit baptismum, non ad culpam delendam, sed ad gratiam augendam, & ad recipiendam præcipue Eucharistiam. Ibi. pag. 18.
 Baptismus Christi, & Joannis differunt tamquam veritas, & figura. Ibi. 9. Baptismus Joannis non remittebat peccata. Ibi. Infans in utero materno exsistens, si caput extrahat, illico est baptizandus, urgente necessitate. 19. 14. Forma baptismi in Ecclesia Græca. 20. 21. 17. & seq. in Ecclesia Græca. 20. 21. Quando iterandus est sub conditione. 21. 22. Minister baptismi. 23. Ordo servandus inter ministros baptismi. 25. Obstetrices tenentur scire ejus formam. Ibi. Parentes in necessitate proprios filios baptizare valeat, quin amittant jus debitum petendi. 22. 27. Nemo valet seipsum baptizare, nec Christus baptizavit seipsum. Ibi. Quid de muto, & manco, deficiente alio baptismi ministro. 28. Subiectum baptismi, & ejus requisita. 29. & seq. Quando sint baptizandi amentes, & furiosi. 23. 33. Quando monstra. 34. Quando filii infidelium. 35. Quid de filiis mancipiorum, & Judæorum. Ibi. Triplex effectus principalis baptismi. 24. 37. & seq. Peccata, quæ adesse possunt in receptione baptismi. 25. 43. Quando receptus cum obice causet gratiam regenerativam. 44. & seq. Baptismus est sacramentum primæ tabulæ. 26. 45. Quando incurritur irregularitas ex ejus iteratione. 401. 20. Duplex casus, in quo illa incurritur ex ejus receptione. 21. Sine baptismi fluminis potest quis per gratiam esse intra Ecclesiam interne, sed non externe, nec potest recipere alia sacramenta sine carathere baptismi. 73.
 Basilicam, seu Ecclesiam Lateranensem suis humeris sustentantes sanctos Domini.

minicum & Franciscum revelavit Deus Innocentio. III. 393. 185.
 Beatitudo quid sit. vid. v. gloria.
 Beneficium plena & abundans promissa a Deo solventibus fideliter Decimas Ecclesiae. 361. 176.
 Benedictini monachi tenentur confiteri saltem singulis mensibus ex iure canonico, 333. 29. An hæc obligatio sit gravis, ibi. Regulariter intelligitur de confessione venialium. Ibi.
 Benedictus XII. declaravit animas plene purgatas statim in coelum transferri. 163. 19.
 Bimester. Quid concedatur conjugibus per bimestre. 291. 119. Qui coactus consumavit matrimonium in bimestri potest transire in religionem 122. In quo differat bimester a repudio iudeorum. 292. 125.
 Blasphemia prolata contra Deum, B. Virginem, & sanctos debet exprimi distincte in confessione. 100. 127. Blasphemans unico actu contra duodecim Apostolos, plura peccata comittit clare exprimenda in confessione, ibid.
 Breviarium. Invertens graviter ordinem breviarii in recitando graviter peccat. 208. 38. Recipiens ordinem sacrum, seu beneficium, tenetur sub gravi discere antea formam recitandi & parare breviarium. 206. 27. Tertiarii religionum, licet se conforment cum religiosis quoad recitandum de eorum sanctis, debent recitare officium juxta breviarium romanum, secluso speciali indulto. 210. 47. Carens breviario, sed non diurno tenetur recitare laudes, & cætera, quæ valeat ex diurno. 215. 70. Carens breviario sine culpa, omittit recitare sine culpa. 71. Projiciens illud in mare, non solum peccat in projectione, sed quando perseverat in prava voluntate non recitandi. Ibi.
 Bulla cruciata quid sit, 164. 25. Unde nomen Bullæ derivetur. Ibi Bulla cruciata est velut fons Paradisi, qui dividitur in quatuor capita. Ibi. An gratiæ, & Privilegia Bulla ample, vel strictè sint interpretanda. 165. 27. Durant indulta Bullæ per unum annum 28. Non revocantur per jubilæum anni sancti, 29. Septem conditiones requiruntur pro Bullæ privilegiis & gratiis ad-

pis-
 Ecclesia pro declarando vero Papa tempore schismatis. 233. 65.
 Bibinatus, quid sit 289. 110. Vocatur etiam polyandrea. Ibi. Numquam fuit licita. Ibi.
 Bigamia quid sit, ibi. An sit licita. 290. 113. & seq. Quotplex sit, 404. 39. Omnes bigami sunt irregulares ex defectu sacramenti, seu significationis unionis Christi cum Ecclesia, 40. Non tollitur per baptismum hæc irregularitas. 405. 43. Quis possit in ea dispensare. 44. Prælati regulares valent cum suis subditis. 45.
 Bimester. Quid concedatur conjugibus per bimestre. 291. 119. Qui coactus consumavit matrimonium in bimestri potest transire in religionem 122. In quo differat bimester a repudio iudeorum. 292. 125.

Blasphemia prolata contra Deum, B. Virginem, & sanctos debet exprimi distincte in confessione. 100. 127. Blasphemans unico actu contra duodecim Apostolos, plura peccata comittit clare exprimenda in confessione, ibid.

Breviarium. Invertens graviter ordinem breviarii in recitando graviter peccat. 208. 38. Recipiens ordinem sacrum, seu beneficium, tenetur sub gravi discere antea formam recitandi & parare breviarium. 206. 27. Tertiarii religionum, licet se conforment cum religiosis quoad recitandum de eorum sanctis, debent recitare officium juxta breviarium romanum, secluso speciali indulto. 210. 47. Carens breviario, sed non diurno tenetur recitare laudes, & cætera, quæ valeat ex diurno. 215. 70. Carens breviario sine culpa, omittit recitare sine culpa. 71. Projiciens illud in mare, non solum peccat in projectione, sed quando perseverat in prava voluntate non recitandi. Ibi.

Bulla cruciata quid sit, 164. 25. Unde nomen Bullæ derivetur. Ibi Bulla cruciata est velut fons Paradisi, qui dividitur in quatuor capita. Ibi. An gratiæ, & Privilegia Bulla ample, vel strictè sint interpretanda. 165. 27. Durant indulta Bullæ per unum annum 28. Non revocantur per jubilæum anni sancti, 29. Septem conditiones requiruntur pro Bullæ privilegiis & gratiis ad-

pis-
 piscendis. 31. & seq. Quanta elemosyna dari debeat pro unaquaque Bulla. 166. 35. Quid concedatur per Bullam defunctorum 168. 43. Saluberrimum consilium est, quoad plures Bullæ accipiuntur etiam pro eadem anima. 44. Non est necessus status gratiæ, quamvis melius esset in summate Bullas pro defunctis. 169. 45. Quæ, & quales sint iddulgentiæ stationum in Bulla concessæ. 46. Hujusmodi indulgentiæ applicari valent pro defunctis. 47. Quantum sit recitandum in quolibet altari. 48. A quibus casibus, & censuris possit absolvere Confessarius virtute Bullæ cruciatae. 170. 50. & 463. n. 17. Nulla datur facultas in Bulla pro hæresi absolvenda. Ibi. Absolutus virtute Bullæ, manet absolutus a casibus, & censuris reservatis, etiam oblitis. 170. 52. Quid concedat Bulla pro articulo mortis, supposito, quod in eo nulla est reservatio. 171. 53. Quid debeat observare Confessarius absolvens poenitentem a censuris in vi Bullæ, sive in vita, sive in articulo mortis. 54. Quid concedat Bulla pro commutatione votorum. 55. Quid pro tempore interdicti 56. & seq. Quid concedat Bulla circa essum carnum. 173. 61. Quid circa usum lactiniorum. 63. Quid possint regulares, & alii exempti in Dominicis quadragesimæ virtute Bullæ communi. 64. Quid concedat Bulla compositionis. 164. 66. Tres conditiones observari debent pro legitimo usu Bullæ compositionis. 68. Quolibet anno valet componi summa. 2941. regalium, & sex marapetinarum, seu dipondiorum. 70. Quid si dominus rei apparuerit facta jam per bullam legitima compositione. 175. 71. Bulla cœnæ, status hujus Bullæ pag. 388. 116.

C

Calagurritana beneficia solis Patrimonialibus conferenda sunt. 230. 51. In foro Interno ad ea eligi debent digniores. 235. 77.
 Calix aureus, vel argenteus, vel saltem ex stanno requiritur consecratus pro Missa celebranda. 63. 71. Olim erant

Sacerdotes aurei, & calices lignei nunc calices aurei, & Sacerdotes lignei. Ibi. Calix cum patena est materia subdiaconatus. 194. 54. Calix, & patena cum vino, & hostia est materia præbyteratus. 196. 60. Cui traderetur patena cum hostia, non calix cum vino, ordinatus non maneret. 61. Juxta D. Thomam in ipsa traditione calicis imprimitur caracther Sacerdotalis. Ibi. Non requiritur necessario, quod calix, & patena pro præbyteratu sint consecrati. Ibi. 62.

Calvinus asserens sacramenta novæ legis solum ritu externo differre a veteris legis sacramentis, merito est proscriptus a Trid. 2. 7. Idem cum Lutero negat septemarium numerum sacramentorum. 3. 14. Uterque contendit, verba quæ sunt forma sacramentorum, esse solum promissoria, & condonalia 5. 21. Ambo decipiunt suos asseclæ, dicentes, quod fideles debent credere se esse in gratia. 14. 69. Ambo spernunt confirmationem, & alia Ecclesiæ sacramenta 26. initio. Ambo despiciunt censuras Ecclesiæ. 366. 4. Ipsi sunt vitandi; alii hæretici tolerati. 381. 81. Calvinus inepte dixit Christum desperasse in cruce. 529. 175.

Canonice. Vide Chorus, Recitare, recidentia.

Canon. Sacerdos omittens quasdam additiones (pro tempore paschali) in canone Missæ venialiter peccat. 66. 79. Idem est, si solum unum aut duo nomina Sanctorum in canone omittat. Ibi. Omittere, aut addere aliquid canonis corrumpendo ejus sensum, lethale est. Ibi. Confessario congruit legere antiquos canones poenitentiales, non ut imponat easdem poenitentias, sed ut sciat, & advertat poenitentibus severitatem veteris disciplinæ, & suavitatem præsentis. 108. 165.

Cappellania. An sit proprie beneficium ecclesiasticum. 221. 8. & seq. Cappellanus, seu beneficiatus celebrans per alium, an possit illi tradere stipendium consuetum, retento sibi majori. 73. 112. An adstrictus quotidie celebrare, possit aliquoties abstinere a celebratione. Ibi. Quid, quando redditus cappellaniæ notabiliter minuantur. 115. Quid de

de herede, adstricto solvere stipendium Missarum. Ibi.

Character quid sit, 15. 72. Non recipitur immediate in anima, sed in intellectu pratico. ibid. Tria ejus munia. Ibi. datur ad operandum in Dei obsequium legitime. 73. Non est ens rationis, sed potentia pertinens ad secundam speciem qualitatis. 74. Ex natura sua indelebilis. 16. 75. Remanet in altera vita, bonis ad gloriam, malis ad ignominiam. Ibi. Character baptismi, confirmationis, & ordinis differunt realiter. 76. Omnes Characteres ordinum constituunt, & complent unum characterem Sacerdotalem. 77. Non intenditur character sicut habitus; sed extenditur sicut potentia. 78. Per characterem baptismi oves Christi, & Ecclesie aggregati consignamur indelebiliter. 74. 38. Per eum fit etiam baptizatus capax cetera sacramenta recipiendi. Ibi.

Caritas. Contritio esse nequit sine caritate: Caritas valet esse sine contritione. 78. 11. Actus caritatis est virtualiter eminenter contritio. 12. Præcepta caritatis, & poenitentiae sunt prorsus distincta. Ibi. Caritas perfecta non est necessaria pro suscipiendi poenitentiae sacramento. 79. 18. Sententia non requirens necessario caritatem initialem pro eo suscipiendi, est communior inter scholasticos juxta Alexandr. VII. 87. 64. Textus in oppositum adducti loquuntur de caritate perfecta, non de initiali. 88. 67. Minima caritas pugnat cum peccato. 70. Caritas initialis nequit solum intensive distingui a caritate habituali. 71. Neque potest esse ejusdem speciei, nisi reductive. 72. Aliud est negare caritatem, aliud negare ejus necessitatem pro recipiendi mortuorum sacramento. 89. 73. Vix meminit Evangelium caritatis initialis, licet saepe suadeat caritatem perfectam. Ibi. aliud est non afferre caritatem ad sacramentum, aliud illam positive excludere. 74. Plus terretur horrore inferni peccator a culpa, quam caritate initiali. 90. 76. Confessarius suadeat poenitentibus caritatem fervidam, & contritionem perfectam. 77.

Carmelite (PP.) injuste accusati non im-

plesse onus cujusdam Missæ fuere absoluti a congressu. 70. 95. Proprius finis religiosi Carmelitate est oratio mentalis, & assidua meditatio divinæ legis. 410. 14.

Carmelite discalceati tenentur visus legis singulis mensibus accuratam rationem habere de Missis celebratis, & stipendiis receptis, oneribusque satisfactis. 54. 23. Adacti sunt libenter ad sequendam doctrinam D. Thomæ. 92. 85. Prohibentur non attingentes. 33. Aetatis annum audire confessiones mulierum. 125. 253. Si eas audiant ex mandato vel consensu Episcopi, validæ sunt. Ibi. Secus est de confessionibus exceptis a religiosis positive reprobatis a suis Superioribus. Ibi. Cetera de hac materia vid. n. seqq. usque ad num. 259.

Carolus V. Confessarius dixit sapienter ei, confessus peccata Caroli: Confitere peccata Cæsaris. 137. 302.

Carolus III. prudentissimus Hispaniarum: Rex habeatur præ oculis quadam Pragmatica, seu lex ejusdem piissimi Regis in materia contrahendi matrimonium insciis parentibus. 281. 78.

Cataphrigæ mortuos baptizabant. 22. 29.

Catechismus. Exigere præteritum pro catechismo est simonia. 254. 47. Quid sit Catechismus. 503. 1.

Catechumenus, si in gratia per actum contritionis, vel caritatis sumeret Eucharistiam, nihil in eo operaretur. 10. 43. Ante baptismum debet instrui de fide Dei Authoris gratiæ, & de ceteris mysteriis necessariis. 22. 31. nequit offerri Missa pro catechumenis, qui sua culpa sine baptismo decesserunt. 56. 32. Catechumenus non est capax lucrandi indulgentias, nec applicatæ prossunt ei per modum absolutionis. 160. 8. Bulla Cruciatæ prodest catechumeno quoad aliquos effectus. 165. 31. Catechumenus parentum fidelium tenetur ad solvendas Decimas Ecclesie. 359. 168. Catechumeni pertinent ad Ecclesiam pro foro interno, si sint in gratia. 514. 73.

Caupones graviter peccant, si diebus vetitis absque necessitate cenam vel carnem sponte ministrant. 332. 132. & seqq. Quid si hospites eas petant. Ibi.

Cœ-

Cœcus a Nativitate debet ungi oleo sancto in organo visus, licet nunquam viderit. 181. 7. Cœcus tenetur recitare cum socio, si illum commode habeat. 214. 69. Etiam solus, si memoriter sciat psalmos. Ibi. Non tenetur querere cum incommodo, nec adiscere memoriter officium. Ibi. Cœcus excusatur a chori assistentia, lucraturque distributiones. 218. 90.

Censura, quid sit. 375. 1. Nomen censura tripliciter accipi potest. Ibi. Tres tantum sunt species censurae, nempe: excommunicatio, suspensio, & interdictum. 366. 7. Ejus divisiones. 9. & seq. Datur in Ecclesia potestas ferendi. 367. 12. cætera num. seqq. usque ad 35.

Censuræ latæ a Prelatis regularibus in subditos proprios eos ligant, ubicumque existant. Ibi. Causa materialis, seu materia censurae est culpa contumaciæ contra præcepta Ecclesie. 36. Culpa debet esse poenæ proportionata. 38. An præceptum superioris sub censura in materia ex se non gravi obliget graviter. Ibi. Pro actu pure interno nequit ferri censura. 373. 41. Qualis actus externus requiritur pro incurrenda censura. 43. Censura contra aliquid facientes, non comprehendit mandantes, & consiliantes. 274. 44. An si mandatum, aut consilium fuit efficaciter revocatum, incurrat a mandante, seu consiliante. 46. & seqq.

Censura una sola incurritur regulariter propter idem delictum. 377. 57. vid. usque ad num. 74.

Cessatio a divinis. 396. 131. Non est censura, imponitur in signum gravissimi meroris ob injuriam Deo, & Ecclesie irrogatam. Ibi. Violans cessationem peccat graviter, non autem fit irregularis. 142. Regulares debent illam observare, sub poenâ excommunicationis. Ibi.

Chocolatica potio in magna quantitate violat jejunium. 347. 108. Quæ quantitas chocolatæ sit materia parva. 109.

Chorepiscopi erant olim in duplici differentia: 189. 23.

Chorus, Prelati, & Subditi regulares tenentur officium divinum persolvere in choro ex visuarum constitutionum. 202.

3. Prelati debent curare, ut subditi choro assistant etiam alimenti subtractione, si opus fuerit. Ibi. Prælatus seclusa causa, prior omnibus studeat choro interesse. Ibi. Quatuor saltem religiosi requiruntur ad officium chorale persolvendum. 4. Obligatio recitandi private in choro pendet ex statutis peculiaribus. Ibi. In aliquo casu potest fieri satis officio choralis per solos novitios. 6. Regulariter assistunt, & assistere debent choro professi cum novitiis. ibid. Chorus, aut Ecclesia est locus deputatus pro publica recitatione pensus divini. 203. 10. Si ex errore inveniatur aliquid in choro recitando hanc lectionem. v. g. pro alia, omitti, non superari debet. 11. Accedens tarde ad chorum prosequatur cum cæteris. 12. occupati in servitio chori non tenentur repetere aliquos versus, a se omissos. Ibi. Idem est de omissis spuenndo, aut nares emungendo. Ibi. Chorus supplet defectus leves, occurrentes necessario. Ibi. vid. Recitare.

Canonici, & beneficiarii tenentur sub gravi choro assistere, seu interesse. 216. 80.

Etiam tenentur ipsi per se ipsos clara voce recitare, & cantare divinum pensum in choro. 217. 82. sub qua poena. 83. Quibus accrescant distributiones amissæ ob absentiam a choro. 84. Assignantur tres causæ excusantes canonicos a choro, quin distributiones amittant. 218. 87. & seq. Quæ infirmitas excuset canonicos a chori assistentia. 88. Quæ Ecclesie utilitas. 219. 92.

Chrisma quid. 26. 3. Necessario debet esse ex oleo olivarum. Ibi. Triplex differentia chrismatum ab oleo catechumenorum, & infirmorum. 27. 4.

Christianus, idem est, ac homo Christi. 504. 7. Primo Antiochiæ sequaces Christi appellati fuere Christiani, antea dicebantur credentes, fideles, discipuli Christi. Ibi.

Christus instituit immediate omnia sacramenta novæ legis. 3. 10. Noluit, quod alius esset eorum institutor, ne divideremus amorem, sibi debitum, cum alio. Ibi. Alia duplex causa. Ibi. Minister sacramentorum, qui ex officio perficit, agit personam Christi. 9. 39. Christus præ-

prebuit Eucharistiam judæ, consulens ejus famæ. 41. Christus aut Ecclesie suppleat dispositionem parvulorum ad recipienda sacramenta. 10. 44. Passio Christi existit physice virtualiter in sacris ejus vulneribus ad causandam gratiam physice instrumentaliter in nobis. 12. 56. Merita Christi sunt causa moralis gratiæ. 57.

Christus, ut homo, nequit esse causa principalis physice gratiæ. 13. 65. Sine Christo, aut ejus gratia nihil possumus facere in linea supernaturali. 14. 66. Christus non eget caractere sacerdotali, nec alio quocumque. 15. 72. Caractere sacerdotii assimilatur Christo Sacerdotes. Ibi.

Christus baptizabit beatos. Virg. & D. Petrum. 17. 6. Differentia baptismi Christi a baptismo Joannis. 18. 9. Apostoli quomodo baptizabant in nomine Christi. 20. 18. Per baptismum signamur oves Christi medio caractere. 24. 37. In Christo Domino non fuit poenitentia, neque quoad actum, neque quoad habitum. 76. 2. Solus Christus aperit coelum, deleto chirographo decreti. 115. 197. Debeant concionatores prædicare Christum crucifixum. 458. 103. Christus non scripsit suam doctrinam per se, scripsit vero per sua membra. 504. 2.

In Christo reperiuntur una persona, quæ est divina: duæ naturæ, divina, & humana: Duæ uniones: duo intellectus, una memoria: duæ filiationes: duæ voluntates: 528. 179. Voluntas humana Christi se conformavit semper cum divina in parte superiori perfectissime, in parte inferiori non semper. 171. Dolor passionis Christi fuit major omnibus doloribus. 174. Alia plura de Christo D. Vid. num. seqq.

Circumcisio in veteri lege discernebat judæos a Gentilibus. 2. 6. Baptismus responderet ei in lege gratiæ. Ibi.

Circumstantia quid, & quotuplex. 98. 114. Possunt distingui circumstantiæ specie physica, & specie morali. 115. Est de fide circumstantias, mutantis speciem debere confiteri. 116. Explicantur circumstantiæ singillatim. 117. & seq. An circumstantiæ, notabiliter aggravantes intra eandem speciem, de-

beant explicari necessario in sacramento poenitentiae. 104. 146. Circumstantiæ notabiliter minuentes intra eandem speciem, non sunt necessario confitendæ. 105. 152. Confessarius ne sit nimis anxius in inquirendis peccatorum circumstantiis, quæ speciem non mutant. 153.

Crimen impedimentum matrimonii quid, 308. 211. Est duplex, sed varie combinatum efficit quatuor. Ibi. Conditiones ut incurratur. 213. & seq. Pro dispensatione criminis debet exprimi, an antea sit dispensatum oratori. 326. 302. Numquam dispensandum fore crimen homicidii conjugis est sententia auctoris, cur. Ibi.

Claves an dentur in Ecclesia. 115. 196. Sacerdotes veteris legis non habuerunt claves cæli, sed tabernaculis terrestribus. 197. Quid sint claves Ecclesiæ. 117. 208. Christus Dominus habuit claves excellentiæ ad differentiam sacerdotum, qui solum habent claves ministeriales. 116. 201.

Clausura Religiosi ad clausuram tenentur. 420. 57. Hæc obligatio est gravis ex genere suo. Ibi. Quæ licentia requiratur, ut religiosus licite exeat a conventu. 58. Sub pæna excommunicationis majoris ipso facto incurrenda vetitum est religiosis introducere, admittere, seu comitari foeminas intra clausuram. 61. Vid. alia seqq. n. usque ad 66.

Clemens VI. Induxit. Regibus Galliarum recipere Eucharistiam sub utraque specie. 45. 80.

Clemens VIII. proscripsit absolutionem sacramentalem absentis. 112. 176. Idem fertur absolvisse cadentem e tecto Basilicæ Vaticanæ. 114. 191.

Clemens XIV. Exemplum humilitatis, & paupertatis laudatur. 435. 116.

Clericus idem est ac sors, vel in sortem Domini vocatus. 185. 2. Tonsuram recipiens per eam constituitur in statu clericali. 186. 5. Clerici debent præ omnibus suis res pondere vocationi, se abstinendo ab omni commercio, & negotio seculari. 197. 70. Tenentur sub gravi deferre tonsuram, & habitum clericalem. 198. 71. alius est habitus clericalis usualis, aut communis, alius cho-

choralis, aut sollemnis. Ibi. Honestas, gravitas, ac circumspectio clerici Hispaniæ laudatur. 72. Illic omnes clerici propria inducti veste, tonsura insigniti regulariter procedunt. Ibi. An dentur casus in quibus Princeps secularis clericos poenis coercere, a suo regno expellere possit. 200. 83. In quo consistat privilegium exemptionis clericorum. 85. Quid concedat clericis exemptio quoad suas causas. 86. Quid nomine clerici, aut monachi intelligatur, ut incurrant excommunicationem eos percipientes. 387. 110. Clericus nequit renuciare privilegio fori, nec canonis. 446. 31.

Coadjutoria est duplex. 224. 22. Prohibita est merito in Hispania. Ibi. Obligationes adjutoris. 23. Cognatio est velut communis natio. 305. 196. est triplex, carnalis, spiritualis, & legalis. Ibi. consanguinitas dicitur conjunctio, seu vinculum, quia consanguinei specialius cæteris inter se connectuntur. 197. consanguinitas est duplex, alia in linea recta, alia in linea transversali, 306. 198. Consanguinei ex sexu virili vocantur a juristis agnati, & ex sexu foemini cognati. 199. Rami consanguinitatis, seu ejus gradus melius solent dignosci a sacristis, & rusticanis, quam a Theologis. Ibi. Tres regulæ pro cognoscenda distantia graduum inter consanguineos. Ibi. 200. & seqq. Quibus in gradibus dirimat matrimonium consanguinitas. Ibi. 201. Quo jure & inter quos. 202. Cognatio spiritualis solum contrahitur in duobus sacramentis. Ibi. 204.

Collatio beneficii, quid, 232. 61. Quando electio non requirit præsentationem, nec confirmationem dicitur collatio. 64.

Collatio serotina in jejuniis consuetudine est introducta, & consuetudine timoratorum ejus quantitas est metiendæ. 347. 110. Ubi viget consuetudo sumendi duas tantum, aut tres uncias cibi, observari debet, ubi consuetudo extenditur ad quinque, vel sex plus minusve, permitti valet. Ibi. Major quantitas potest sumi in pervigilio natalis Domini, ubi adsit consuetudo. 348. 111. Idem asserunt plures de collatione sabbati

domi natiuitas incidit feria 2. Ibi. Ubi non adsit constans consuetudo, non licet. Ibi. Qui cibi possit sumi in collatione. 112. Pisces nec magis, nec parvi sunt materia collationis. Ibi. Ex causa potest sumi collatio mane, aut meridie, & cæna; vel prandium in nocte. 113. Sine causa est veniale. Ibi. Si in pervigilio natalis fiat collatio mane, vel meridie, nequit sumi major quantitas. Ibi. Materia collationis nequit sumi bipartita, sed simul juxta consuetudinem, quæ est introducta. 467. 39.

Collusio est mutua debitorum condonatio. 217. 85. est prohibita canonicis circa distributiones amissas ob absentiam a choro. Ibi.

Commensales, & familiares habentes indultum oratorii: quomodo in eo satisfaciant præcepto audiendi Missam. 60. 55. & seq. Quid concedat Bulla cruciatæ pro casu domesticis, & familiaribus. 172. 59. seculares vere commensales, vel familiares regularium possunt confiteri regulari approbato, vel ab Episcopo vel a suo Prælato pro religiosis. 127. 261. Possunt etiam communionem paschalem recipere in monasteriis, & in eorum Ecclesiis sine consensu Parochi sepeliri. 338. 58.

Commissarius. Solutus Commissarius generalis valet Bullam cruciatæ explicare aut interpretari autoritative. 165. 26. Commissarius Bullam defunctorum efformavit. 167. 36. Idem concinavit Bullam lacticianorum, & compositionis. 167. 38. habet potestatem delegatam a Papa dispensandi in impedimento orto ex copula illicita cum his, qui bona fide ex parte unius contraxerunt, ut revalident matrimonium. 323. 292. Eadem gaudet facultate ad legitimandam prolem ex eis ortam. Ibi.

Communicatio privilegiorum licet differat a privilegio concessio ad instar consideratione logica, seu essentia methaphisica, tamen quoad iuramentum, & effectum idem sunt. 443. 12. Omnes religiones mendicantes ita invicem communicant in privilegiis tam concessis, quam concedendis, ac si unicuique nominatim singula, & omnia fuissent concessa.

13. Religiones mendicantes communicant privilegia etiam cum aliis religionibus tam monachalibus, quam non monachalibus. 14. Moniales, cuiuslibet, ordinis gaudent, & participant in his in quibus sunt capaces, omnia privilegia concessa, & concedenda fratribus sui ordinis, sicut contra ipsi fratres communicant omnia privilegia monialibus qui ordinis concessa. 15. Non solum religiones fundatae, sed si quae aliae fundentur, communicant etiam invicem omnia privilegia tam concessa, quam concedenda eodem modo, ac si uniusque speciatim concederentur. 16. De quibus privilegiis intelligatur dicta communicatio generalis. 17. & seq.

Communio sanctorum: adest inter beatos, & viatores, & etiam inter animas purgatorum cum beatis & nobiscum. 515. 81.

Duplex articulus fidei continetur in articulo communionis sanctorum. 82. Pagani, & haeretici non participant communionem sanctorum. 516. 88. Nec excommunicati nisi sint in gratia. Ibi.

Communio Eucharistica triplex. 38. 47. Quo tempore pueris concedenda. 49. Plus verenda confessio, quam communicatio puerorum. 50. An actus conjugalis impediat recipere communionem. 43. 72. Quid de pollutione. 73. & seq. Quid de fluxu sanguinis. 75. Quo ornatu corporis debeat quis ad communionem accedere. 44. 76. Mulieres, nudato pectore volentes accedere, arceandae sunt a sacra communione. Ibi. Communio sub utraque specie non obligat ex praecipuo divino. 47. 92. Bohemis ad pacem Ecclesiae permissa fuit. 47. 92. Quid de communio laica, peregrina, praesentificatorum, & mortuorum. 47. 93.

Communio frequens sacrilega potius est nota reprobationis, quam praedestinationis. 48. 98. Amor Dei purissimus, licet valde optandus, non requiritur ad communionem. 48. 99. Communio sacrilega majus crimen est, quam homicidium, aut peccatum contra naturam. 489. 139.

Communio in Paschate suscipienda, est interdictum Ecclesiae praecipuum. 336. 43. Quando ad annos discretionis pervenerint pueri, tenentur ad paschalem communionem. 437. 49. & seq. Qui

tempore Paschali omisit communionem, tenetur postea quam primum communicare. 52. Per communionem sacrilegam nullatenus adimpletur hoc praecipuum. 338. 54. Excommunicati, & interdicti, excusantur a communione Paschatis. 55. Tenentur Fideles sumere communionem paschalem de manu Pastoris proprii in propria Parochia. 56. Laici familiares religiosorum intra septa degentes possunt sumere communionem paschalem in monasteriis. 58. Regulares nequeunt ministrare Eucharistiam fidelibus die prima Resurrectionis. 59. Quas poenas incurrant omitentes sine causa confessionem annualem, & communionem paschalem. 339. 60. In Diocesi Calagurritana imposita est excommunicatio ipso facto incurrenda, contra omitentes communionem paschalem. Ibi.

Compaternitas spiritualis contrahitur in baptismo solemniter. 24. 39. Quatuor conditiones ad eam contrahendam. Ibi. Potest esse duplex. 325. 300. Quomodo debeat exprimi pro obtinenda dispensatione ad matrimonium. Ibi.

Complex venereus. Quid sit dispositum circa absolutionem complicis venerei. 147. 351. Quotuplex sit complicitas. 148. 352. An confessarius possit absolvere in vita virtute alicujus privilegii suum complicem. 353. & seq. Quid agendum Confessario aspicienti complicem venereum ad suum confessionale accedere. 149. 356. Absolutio collata complici bona fide non est valida. 357. Nec data in casu necessitatis ad vitandam notam. 358. Quis possit absolvere Confessarium a censura incursa ob absolutionem, scienter complici venereo collatam. 359. Bullae Cruciatum privilegio valet absolvi Confessarius a censura incursa ob absolutionem datam complici. Ibi. Absolutio complicis venerei in articulo mortis est valida. 360.

Compositio Missarum omissarum quo modo, & a quo fieri valeat. 75. 123. Si fuerunt omissae in confidentia compositionis non suffragatur. Ibi. Si est recidivus Sacerdos, eam sollicitans, debet exprimere culpam & ejus conditionem anteriorem. 125. Promissio non

non celebratis, vel omissis celebrandis, alia quotidia celebrantur in Vaticano a Capellanis ad hunc finem deputatis. Ibi.

Concilium. In Concilio Chalcedonensi abjuravit Theodoretus suum errorem circa Spiritum Sanctum. 513. 64. Concilium Nicenum fuit primum generale Ecclesiae. Ibi. 66. In eo fuit conclamata aequalitas Filii cum Patre contra Arium, & admissa illa vox homousion. Ibi. Hoc fuit principale negotium illius gravissimi Concilii. Ibi. In Concilio Ephesino conclamata fuit sancta Maria Mater Dei contra Nestorium, qui impie vocabat eam Christiparam, non Dei param. 540. 257.

Concina. Non bene in casu duplicis hostiae ex inadvertentia simul consecratae, asserit rem esse incertam, & tutius iudicat sumere hostiam alteri suppositam post summptionem calicis, cuius contrarium praescribit rubrica Missalis. 31. 13. Absolute asserit cepulam absolute impedire, accessum ad sacram communionem, cuius oppositum docet Div. Thom. 43. 72. Contra suos domesticos, & magistros sentit praecipuum divinum sumendi Eucharistiam obligare etiam alios praeter baptizatos. 46. 86. Adstruit, & non bene explicat contritionem dicens, quod sicut contritio includit caritatem, ita caritas includit contritionem. 78. 11. Confundit obiectum contritionis cum peccatis. Ibi. Non procedit coherenter obligando prius infideles ad communionem, & subinde de obligando eos a confessione. 81. 27. Interpretatur non reverenter quaedam verba Alex. VII. 87. 66. Non bene dicit propositionem 25. damnatam ab Alex. VII. esse factum opinionis negantis necessitatem confitendi circumstantias aggravantes intra eandem speciem. 97. 109. Non vincit ejus ratio, qua ait circumstantiam cuiuslibet peccati in die communionis perpetrati, exprimi debere. 102. 137. Non vere asserit, quod omnes affirmant, ad validam ordinationem requiri consensum ordinandi. 187. 16. Affirmat, non probat, quod licet ordines minores non essent sacramenta, peccaret graviter ea recipiens in lethali. 192. 39. Deserit D. Thomam circa materiam ordinis sacri. 195. 58. Non recte

adstruit ordinatos in sacris ex metu teneri ad castitatem, & homas canonicas, cuius oppositum declaravit Bened. XIV. 199. 77. Absolute negat posse recitari matutinum defunctorum die ipso sanctorum omnium post vesperas, cuius contrarium decrevit S. Congregatio. 210. 46. Non iuste imponit Canonico caeco obligationem choro assistendi contra decreta sacrae congregat. 218. 90. Acri censura inurit sententiam Salmanticensium, negantem esse simoniam exigere, aut recipere titulo substantiationis dotem, vel quid simile pro ingressu in monasterium etiam locuplex, quae sententia a Bened. XIV. approbat, & defenditur. 256. 54. & seq. Sibi, & aliis se opponens, contendit matrimonium, cum defectu occulto contractum coram facie Ecclesiae, debere publice revalidari. 285. 90. Plura congerit ad probandum illicitum esse actum conjugalem diebus festis, & jejuniorum, non distinguens inter disciplinam antiquam, et hodiernam. 297. 150. Nimis rigide de conjugatis ait. *Peccant igitur, & quidem mortaliter, qui ante nuptialem benedictionem matrimonium consumant.* 300. 168. Contendit Parochum esse ministrum matrimonii contra expressam litteram D. Thom. docentis benedictionem Sacerdotis non esse *formam matrimonii, seu sacramenti.* 320. 275. falso concedit famulis extra canobia dormientibus licere communicare in eis in paschate. 338. 58. Decipitur & potest decipere alios, dicens posse regulares ministrare in suis Ecclesiis communionem fidelibus, ex devotione illam postcentibus prima die Resurrectionis. 59. Defendit non posse ferri censuram ob actum mere internum, cuius oppositum alibi exproffesso propugnat. 373. 41.

Concionator, praedicans singulis diebus quadragesimae ad populum, excusatur a jejunio. 354. 142. Secus qui bis, aut ter in hebdomada concionatur. Ibi.

Concionator. Quatuor conditiones inter alias requiruntur in concionatore, nempe: status clericalis, scientia sufficiens, honestas vitae, & facultas, seu licentia legitima. 457. 10. seq. Regulares recipiunt facultatem praedicandi a Sum-

- mo Pontifice sub triplici conditione. 103. Non valet predicare regularis adhuc in propriis Ecclesiis, Episcopo positive contradicente. 104. Regulares volentes predicare in Ecclesiis non suis, possunt ab Episcopo in doctrina examinari. 458. 105. Utillissima est concio, in qua omnia necessaria pro faciendi bona confessione accurate declarantur. *ibid.*
- A quibus abstinere debeat concionator. 459. 112. & seq. In septem casibus potest suspendere, & punire Episcopus concionatorem, etiam regularem. 114. Predicare prophetias, indulgentias, aut miracula falsa est peccatum grave. 114. Debet concionator in reprehendis vitii abstinere a contumeliis, injuriis, & execrationibus. 115. Non sit nimis tardus in concione: concio nimis longa fastidium generat. *ibi.* Vox concionatoris semper sit gravis, & naturalis, sine clamoribus & vociferationibus. *ibi.*
- Actio concionatoris est comes, & complementum locutionis, ideo debet esse conformis rebus, quae dicuntur. 460. 117. vitandi sunt quidam gestus, & motus histrionici, pedibus, capite, & manibus, *ibid.*
- Concubinarium, licet esset in articulo mortis, prius deberet concubinam eicere, quam posset absolvi, secluso casu, quo vera infamia, aut scandalum timeretur. 476. 62. Vide occasio proxima.
- Conditio pro matrimonio est duplex alia generalis, alia particularis, 283. 79. Quae conditiones suspendant matrimonium, vel sponsalia, inita inter habentes impedimentum dirimens sub conditione. Si Papa dispenset, valida sunt, dummodo impedimentum sit ex illis, quae dispensari solent. 284. 84. Minime tamen est licitum contrahere 86.
- Conditio servilis ignorata. 303. 185.
- Confessarius inferior potest mutare poenitentiam Superioris, inunctam pro non reservatis. 110. 175. Dum Papa Confiteatur, fit subditus sui confessarii in foro poenitentiae, ubi confessarius gerit vicem Dei. 121. 233. Non potest Episcopus eligere, sibi in confessarium simplicem Sacerdotem non subditum. 234. Ubique potest eligere subditum pro-

prium. *ibid.*

Confessarius distinctum tribunal a tribunali Episcopi efficit pro foro inteno. 123. 240. Regularis sine licentia Superiorum cum consensu Episcopi valide absolvit saeculares. 125. 252. Pro regularibus absolvendis non requiritur approvatio Episcopi, ex vi decreti Conc. Trid. 126. 256.

Confessarius monialium, quibus qualitatibus pollere debeat, & caeterae difficultates circa hanc materiam. Pag. 128. 129. 130. 131. 132.

Scientia confessarii est triplex juris, facti, & medicinalis. 133. 288. Semper debet vacare studio. *ibid.* Prudentia Confessarii in quo consistat. 134. 289. Ad ejus prudentiam spectat metiri quantitatem, & qualitatem poenitentiae injungendae. *ibid.* Officium confessarii est ars artium *ibid.* Bonitas confessarii consistit, quod sit in statu gratiae. *ibi.* 290. Alias tot sacrilegia committit, quot absolutiones impendit. *ibid.* Quid in casu valde urgenti si per actum contritionis nequit se disponere defectu temporis. *ibid.* Tenetur admonere poenitentem de his omnibus, ad quae obligatur. 137. 302. Confessarius Principum, & Magnatum etiam de omissionibus monere eos debet, & si non audeat, dimittat officium. *ibid.* Confessarius interrogatus a poenitente, debet palam aperire veritatem, sive interrogatio profluat ex dubio, sive ex scrupulo. *ibid.* Quos defectus confessionis teneatur supplere. *ibid.* 303. Si confessarius se habeat positive ad omissionem restitutionis poenitentis, tenetur ipse confessarius ad restitutionem, secus vero si negative tantum se habuit. 304.

Non tenetur conformari opinioni poenitentis minus probabilis: si tamen sit aequae probabilis, aut probabilior potest, imo debet maxime dum poenitens est vere doctus. 138. 306.

Confessarius complicitis. Vid. complex. pag. 147. 148. 149. 150. a n. 351. usque ad 365.

Confessarius Regularis nequit absolvere a peccatis, Episcopo reservatis. 155. 382. potest absolvere poenitentes bona fide venientes ex alia Diocesi cum casibus. *ibi.* non hic reservatis. 165.

388. Potest confessarius ratione necessitatis absolvere directe a non reservatis, & ab istis indirecte 157. 393. & seq. Quas poenas incurrat confessarius absolvens a peccatis sine facultate. 158. 397. Quid agendum a confessario absolvente in articulo mortis a censuris in vi Bullae, aut jubilei 171. 54. Quid agere debeat confessarius conscius de nullitate matrimonii poenitentis. 286. 96. Casus peculiaris in quo debet confessarius consulere Episcopum, & viros doctos. 287. 98. Quando revolutio matrimonii est in potestate poenitentis accedentis cum ignorantia etiam invincibili nullitatis, debet confessarius eum illuminare. *ibi.* 99.

Confessio: Praeceptum divinum confessionis obligat potissimum in articulo mortis existentem in lethali. 80. 25. Obstringuntur omnes baptizati praeccepto divino confessionis, supposito gravi peccato. 81. 27. Infideles non baptizati neque humano, neque divino praeccepto obligantur ad confessionem. *ibid.* Materia voluntaria confessionis sunt peccata mortalia rite confessata, & absoluta, & omnia peccata certo venialia. 83. 38. Imperfectiones morales, quae non pertingunt ad culpam saltem venialem, non sunt materia remota confessionis. 40.

Confessio saepe est valida, & informis. 92. 86. Plurimae confessiones sunt nullae ex defectu examinis, doloris, & propositi, quin ob hoc fideles scrupulis angantur. 93. 88. Aliud est confessio valida, & informis, aliud vero sacramentum validum & informe. *ibi.* Confessio sacramentalis quid sit. 89. Potest esse triplex.

Confessio semper debet fieri verbis, nisi necessitas excuset. *ibid.* Pro confessione communi requiritur diligens examen peccatorum in particulari. 90. Veritas confessionis consistit in eo, quod poenitens omnia requisita fateatur in confessione sine mendacio. 92. Tribunal confessionis tantum ad corrigendos poenitentes est institutum. 96. 106. Ut confessio integra sit debent explicari effectus peccati. 107. In nulla confessione generali potest quis confiteri peccata vitae praesentis, ac si essent praete-

rita. 97. 108. Confessio iteranda est, quoties nulla fuerit ex quocumque capite. 105. 154. Confessio generalis quibusdam est necessaria, quibusdam utilis: aliis autem nociva. 155.

Confessio debet esse clara, brevis, & compendiosa. 108. 167. Confessio debet fieri verbis, si possit. 114. 195. Confessiones factae delegato ad tempus, ultra praefixum delegationis, invalidae sunt. 123. 244. Praeceptum annuae confessionis obligat propter se. 333. 27. Ecclesia de facto praecipit aliquibus confessionem venialium. 333. 29. Qui toto anno omissit confessionem, tenetur, dum primum possit, confiteri. 32. Qui semel confessus est mortalia, si in aliud grave incidat, tenetur iterum in eodem anno confiteri ex vi praeccepti communionis, non vero ex vi praeccepti confessionis. 33. Per confessionem voluntariae nullam non fit satis praeccepto Ecclesiae. 335. 40. Praeceptum annuae confessionis non obligat ad faciendam eam per interpretem. 336. 43. Previdens non posse in fine anni confiteri tenetur confessionem anticipare. 44. Nec octogenarii, nec centenarii, aut alterius excussantur a confessionis praeccepto. 45.

Confidentia: Omittens celebrare Missas ex stipendio debitas, animo vel confidentia compositionis, nequit ea frui. 75. 124. Qui male acquirit in confidentia Bullae compositionis, nequit componi de acquisitis ex ea. 164. 68. Idem est de omittente recitare pensum divinum in confidentia ejusdem Bullae. 213. 64. Resignatio confidentialis beneficii quid sit. 242. 112. Duobus modis potest fieri collatio beneficii in confidentia. 113. Quando sit simoniaca. 243. 114. & seq. Resignatio confidentialis pensionum est simoniaca. 117. Poenae contra simonias confidentiales. 118.

Confirmatio (sacramentum) quid sit. 26. 1. Ejus materia cum requisitis. 3. Gravior illicita est cum chrisma anni praecedentis. *ibi.* Ejus forma. 27. 5. Ejus minister cum debitis requisitis. 6. Ejus subjectum cum suis requisitis. 8. Obligatio recipiendi an sit gravis. 28. 9. Quinam sint effectus confirmationis. 10. Confirmatio privilegii est juris quaesiti ro-

boratio. 449. 49. Duplex confirmatio communiter designatur. *ibid.* Per confirmationem privilegiorum unius ordinis, non confirmantur privilegia propria, & pecuniaria alterius. 450. 52.

Conjux non traditur conjugi adeo totaliter per matrimonium ratum, sicut per consumatum. 289. 107. Quid concedatur conjugibus in bimestri. 291. 119. sive conjux habeat animum ingrediendi religionem, sive non, potest uti bimestri concessa a jure. 120. Conjuges tenentur sibi invicem reddere debitum. 294. 135. Dantur aliquæ cause excusantes conjuges a gravi obligatione reddendi debitum. 136. Conjux non excusatur a jejuniis Ecclesiæ, ne fiat debilis, aut impotens ad reddendum debitum. 137. An, ne nimis multiplicetur familia excusentur conjuges a reddendo debito. 138. An conjux dubitans de valore matrimonii possit petere, aut reddere debitum. 295. 140.

Conjux non tenetur reddere debitum injuste petenti. 142. An conjux, qui baptizavit filium alterius, sive amorum, aut fuit ejus Patrinus in baptismo, vel confirmatio, possit licite petere debitum. 144. An diebus festis, & jejuniorum sit conjugibus illicitius, aut prohibitus actus conjugalis. 297. 150. Quale peccatum sit usus conjugii tempore menstrui. 151. Tempore quo uxor est gravida, non licet conjugibus petere debitum. 153. An liceat conjugi petere debitum ad sedandam concupiscentiam. 154. Si conjux graviter tentatus petat debitum, ne frangat fidem matrimonii, immunis a culpa censendus est. *ibid.*

Consanguinitas. Adsunt beneficia Ecclesiastica, quæ solis consanguineis fundatoris conferri debent. 230. 52. Propinquiore consanguineo, semel quod sit dignior, sunt conferenda. *ibid.* Agnatus cognato cæteris paribus præferri debet. 53. Nomine consanguinei, non intelligitur spiritus. 54. Bene vero naturalis. *ibid.* Gradus propinquitatis computandi sunt ad beneficia juxta jus civile. *ibid.*

Consecratio Sacerdotum veteris legis figura fuit sacramenti ordinis. 2. 6. In consecratione utriusque speciei consistit es-

sentia Sacrificii missæ. 51. 9. & seq. Consecrare Ecclesias, vasa, vel aliquid aliud solum competit Episcopo. 63. 71. Ex facultate speciali Pontificis potest ea consecrare quilibet Sacerdos. *ibid.*

Constantinus M. in honorem sanctæ Crucis vetuit, ne quis deinceps puniretur supplicio Crucis. 505. 8. Ex tempore hujus incliti Imperatoris cepit sancta Crux adorari publice a catholicis. *ibid.*

Consuetudo peccandi debet manifestari confessario interroganti. 82. 37. Romæ viget laudabilis consuetudo abstinendi ab ovis, & lacticiis in jejniis etiam extra quadragesimam. 344. 90. Consuetudine inventa est collatio serotina in jejniis Ecclesiæ. 347. 110. Consuetudo valet tollere legem, & facilius illam moderari. *ibid.*

Contractus mohatra cum pacto retrovenditionis est usura palliata. 485. 116. Absque ullo pacto non damnatur. *ibid.*

Contritio quid. 77. 8. Ejus differentie ab attritione. 9. & seq. Differentia contritionis ab actu caritatis. 78. 11.

Caritas non includit contritionem, licet eminaenter possit esse contritio. *ibid.* Objectum contritionis non sunt peccata, sed satisfactio pro peccatis. *ibid.* Per sacramenta baptismi & penitentiae recepta cum attritione fit satis obligationi contritionis, seu præcepto penitentiae. 13. Potest dici, quod in lege nova desit quodam modo præceptum contritionis respectu recipientis sacramentum penitentiae cum vera attritione. 79. 18. Vel potest dici esse variatum. *ibid.* Cordis contritio est materia proxima sacramenti penitentiae. 84. 42. Comprenderit contritionem perfectam, & attritionem. *ibid.* Certum est non requiri contritionem perfectam ad sacramentum penitentiae. 86. 59. Si attritio tantum gradu differret a contritione esset vera contritio. 88. 72. Confessarius debet suggerere penitentibus non solum dolorem attritionis, sed etiam perfectam contritionis. 90. 77. Ita accidere in praxi nullus prudens dubitare valet. *ibid.*

Contumacia est materia proxima censura. 372. 36. Sine contumacia actuali nequit incurri censura. 374. 47. Copula spon-

ponsi, vel sponse non est proprie adulterium. 269. 3. Copula fornicaria ante matrimonium non sufficit ad illum consumandum. 291. 121. **Copula** conjugalis habita ob solam voluptatem non caret culpa. 296. 149. Quando sit illicita ex circumstantia loci. 298. 156. Aliquando potest esse licita in loco sacro. 157. A copula fornicaria, esto inchoata, semper est recedendum. Nec præter intentionem pollutio extra vas sequatur. 299. 161. Copula non actualis, sed in aptitudine, est essentialis matrimonio. 314. 247. Copula publica pro dispensatione debet exprimi in Dataria, secreta in Penitentiaria. 325. 299. Copula occulta non retinetur ad tribunal forense. *ibid.* Habens plures copulas eum sorore sponse, solum unam tenetur exprimere pro dispensatione, sive in Dataria, sive in Penitentiaria. 326. 301. Nova indiget dispensatione. *ibid.* Habens copulam debet eam exprimere in confessione, nec aliter satisfacit præcepto confessionis. 346. 30.

Corona clericalis, quid indicet. 185. 2.

D. Petrum, fertur, eam instituisse in memoriam coronæ spinæ Christi Domini. 185. 7.

Correctio fraterna: An debeat fieri denuntiatio præcisæ, ommissa correctione fraterna. 146. 343. Correctio fraterna sollicitantis in confessione potest fieri, sed denuntiatio nequit omitti. *ibid.*

Crimen impedimentum matrimonii, quid. 308. 211. Quatuor sunt crimina hujusmodi. *ibid.* & seq. Quinque conditiones requisitæ pro crimine incurrendo. 213. Si uterque criminiosus infidelis sit, non incurritur. 309. 217. Quot, & quæ sint crimina, ob quæ immunitas Ecclesiæ delinquentibus de negatur. 452. 63. & seq.

Crimen læsæ majestatis in personam Principis est quælibet illius læsio, percussio, & vulneratio. 70.

Crux, & imagines sanctæ sunt signa speculativa, non practica gratia. 1. 3. Crux debet cum imagine Christi crucifixi adesse in altari, quando Missa celebratur. 63. 70. Quid si Sacramentum est publice expositum. *ibid.* Ne populus Missa careat, valet celebrari sine cru-

ce. *ibid.* Quando Crux, sicut sacra imago, & non patena ad osculum præbenda est. 365. 197.

Crux est signum Christiani, quia est vexillum nostræ redemptionis, & figura in Christi crucifixi. 505. 8.

Cepit crux publice adorari tempore Constantini magni. *ibid.* Cur Christus elegerit sibi, mortem crucis. 9. Signum crucis apparebit in coelo die judicii, hoc est in aere. 11. Vel erit ipsa in qua Christus peccavit, vel alia similis. *ibid.* Quo hæc vitur signo crucis. 506. 15.

Crucifixus denotat, quod Christus fuit cruci affixus. 510. 40. Quorsum faciem habebat Christus cruci affixus. 41.

Cultus disparitas: quid significet. 309. 218. Solum jure Ecclesiastico dirimitur matrimonium. 219.

David cum aliis Patriarchis usus fuit polygamia ex dispensatione Dei. 290. 112.

Principis autoritate acceptavit duellum Goliath. 461. 4.

Decima quid sit. 358. 160. Differentia inter decimas, & primitias. *ibid.* Nomen decimarum vix auditum fuit tribus primis sæculis Ecclesiæ. 161. Est triplex. 162. Partim debeatur ex jure divino, partim ex Ecclesiastico. 163. & seq. Quæ personæ teneantur ad decimarum solutionem. 359. 165. Parochi non teneantur de prædiis beneficalibus decimare, bene vero de Patrimonialibus. 167. Infideles, nec ad decimas pradias, nec ad personales teneantur. 168. Hæretici baptizati ad decimas solvendas tenentur, si sint filii fidelium, secus si infidelium filii sint. *ibid.* Jure communi solvi debent decimæ Episcopis, Parochis, & beneficiariis omnibus, sive canonicis, sive simplicibus. 360. 169.

Consuetudo legitime introducta habet vim circa decimas, earumque circumstantias, ut tantum Episcopo, aut Parocho applicentur, vel solum Cathedrali. 172. & seq.

Decimæ solvi debent ex integris fructibus, ante quam tributa, & vectigalia pretiaque operariorum deducantur. 173. Quam culpam, quasve poenas incurant omitt-

omittentes decimarum solutionem. 361.
175. Quatuor modis potest quis eximi a solutione decimarum. 177. & seq.
An Pontifex eximere valeat aliquos a decimarum solutione. 362. 181.
Defectus in Missa occurrentes, suppleri debent a sacerdote. 67. 84. Quid faciendum, quando hostia consecrata dispareat vento, vel aliquo casu. 89. An teneatur Sacerdos dicere ea, que non recordatur se dixisse. 90.
Delectatio potest esse triplex. 475. 59. Delectationes seu passionis naturales omnes esse bonas dicebant Epicurei, omnes esse malas aiebant Stoici, aliquas bonas, aliquas malas asseriebant Peripatetici. 60.
Dæmon. Sacramenta confecta a dæmone non rata sunt habenda. 7. 30. Dæmon excitabat pollutionem cuidam antiquo monacho, ut retraheret illum a comunione. 43. 74. Dæmon non est capax poenitentiae, dolet poenam, non culpam. 76. 2. Exorcista munus est exorcizari Dæmones ex officio. 194. 52. Dæmon qui in ligno paradisi triumphavit de Adamo, mansit victus in salutifero crucis ligno. 505. 10. Dæmones saepe per os intrant in corpora hominum. 12. Signo crucis utimur ad debellandos Dæmones. 506. 15. Manichei fixerunt duo principia, aliud corporum, & Dæmonum, aliud spirituum bonorum. 508. 29. In tribus instantibus peractum est negotium Dæmonum: in 1. fuerunt boni; in 2. mali in 3. damnati. 525. 150. Dæmones per peccatum amiserunt dona gratiæ, non naturæ. 526. 151. Cognoscunt, & comprehendunt omnia entia naturalia necessaria, non secreta cordium, actus liberos; nec futura libera, aut contingentia prius quam existant. ibi. Dæmones iudicabuntur in iudicio universali. 532. 200. Dæmon non est auctor omnis malæ tentationis immediate. 537. 238. Tentat quantum ei Deus permittit. 239.
Denunciations fieri debent, antequam matrimonium contrahatur ter a proprio contrahentium Parocho. 321. 279. Non sunt necessaria ad valorem matrimonii. 280. Grave peccatum est illas omittere. 282. Quis possit dispensare in denunciationibus. 322. 283.

Depositiō, & degradatio quid, & quotuplex sint. 393. 22. Degradatio potest esse verbalis, & realis. ibi. Ob quæ crimina Clericus degradari possit. 394. 130.
Deus fuit author sacramentorum veteris legis ad sanctificandos homines. 2. 4. Deus creavit cælum, & terram, angelos, & omnia. 508. 29. Nunc solum creat animas rationales. 508. 30. Quid est Deus? 108. cætera de Deo, attributis, & operationibus ejus. ibi usque ad num. 170.
Maria Virgo est vere & realiter Mater Dei, sicut sunt aliæ Matres suorum filiorum. 538. 257. Quando Maria, dicitur mater Dei, nomen Deus supponit pro sola persona Filii incarnata. ibi.
Diaconatus quid sit. 195. 57. Ejus materia præcipua est traditio libri Evangeliorum in Ecclesia latina, in græca autem solum est eius materia impositio manuum sub propria forma. ibi. & seq.
Præcipua munia Diaconi sunt quinque. ibid. 59.
Dispensatio quid sit. 323. 239. Jure ordinario solum summus Pontifex potest dispensare in impedimentis matrimonii de jure Ecclesiastico, etiam Episcopus valet in prædictis in casu necessitatis. 290. Quæ sint cause sufficientes pro valida, & licita dispensatione, arbitrio prudentum metiendum est. 224. 293. & seq. Causa dispensandi est duplex, alia motiva, seu finalis principalis: alia impulsiva, seu minus principalis. 296. Si expediatur absolute dispensatio, quamvis cesset causa motiva, non cessat dispensatio. 297. Quando dispensatio erit subreptitia, aut obreptitia. 325. 398. Quid sit exprimendum in petitione dispensationis melius, quam Theologi, sciunt practici Curie. 299. Que impedimenta sint exprimenda. 300. & seq. Verba, quibus dispensatio impertiri valet pro matrimonio contrahendo, data prius sacramentali absolutione. 305. Dispensatio ad carnem vescendam in quadragesima nequit extendi a Medico aut ab alio ultra necessitatem. Quis possit dispensare a jejunio Ecclesiæ. 354. 143. Prælati regulares, justa interverente causa, possunt dispensare cum suis subditis. 145. Abbatisse seu Priorissæ, quid possint in casu. ibi.
Qua-

Qualis causa requiratur ad validam dispensationem. 327. 146.
Dispositio requisita ad sacramenta valide recipienda. 10. 44. Quæ sufficiat ad licitum. 45.
Dispositiones ad recipienda sacramenta sunt supernaturales. 47. Cur subjectum debeat disponi ad Sacramenta recipienda. ibi. Ea suscipere sine dispositione est sacrilegium. ibid.
Distractio. Quæ distractio officiat valori sacramenti. 8. 36. Mens nostra saepe distrahitur. 37. Plene distractus recitans, non satisfacit officio divino. 205. 22. Plena distractio etiam circa gesta sanctorum impedit attentionem debitam ad satisfaciendum. 211. 50. Huc venit axioma *age, quod agis*. 51. Quidam labores manuales parum, aut nihil eam impediunt. ibid. 53.
Distributiones. Canonici absentes sine causa a choro, vel in eo non canentes, privantur fructibus distributionum. 217. 81. Distributiones dicuntur proventus quotidiani designati ob chori assistentiam. 85. Quibus crescant distributiones, amissa ob absentiam a choro. 84. Qui quadraginta annis choro astiterunt, lucrantur distributiones in absentia ex consuetudine. 218. 86. An quia sua culpa infirmatur, amittat distributiones. 89. Cæcus eas lucratur in absentia, secus surdus. 90. Undecim casus, in quibus, licet absint, lucrantur distributiones canonici. 219. 93.
Divortium quid, & quotuplex sit. 292. 126. Causæ divortii perpetui sunt in duplici differentia. 127. Causæ vero divortii temporalis sunt quatuor. 128. Quale adulterium sit causa divortii perpetui. 293. 129. Aque est causa invincibilis, ac in femina. 130. aliquando non solum potest vir, sed etiam debet dimittere uxorem ob adulterium. 131. Quæ auctoritate fieri possit divortium. 133. & seq.
Doctrina Christiana quid sit. 503. 1. Doctrina Christiana est unice vera. ibi. Convenit, & differt præcipue in duobus a doctrina Hebræis tradita. 504. 2. Decalogus pertinet ad doctrinam Christianam. 503. 3. Partes principales doctrinæ Christianæ sunt quatuor. 4. Christus non scripsit per se suam doctrinam, scripsit vero

eam per sua membra, nempe per Apostolos, eorumque successores. 5. Ad debet obligatio gravis sciendi doctrinam Christianam. 506. 16. Crendenda, oranda, operanda, & recipienda sunt quatuor partes principales doctrinæ Christianæ. ibi.
Dolor saltem generalis requiritur, ut sacramenta vivorum causent primam gratiam. 11. 52. Quid & quotuplex sit dolor. 77. 8. Quomodo requiratur dolor supernaturalis ad confessionem. 84. 44. & seq. Sufficit dolor virtualis ortus a formalis. 45. Melius est, quod præcedat, imo debet concipi in ordine ad confessionem. 46. Debet esse universalis & efficax. 47. Debet habere septem condiciones dolor ad confessionem requisitus. 85. 48. & seq. An sufficiat hic actus: *Doleo, quod non doleam de meis peccatis*. 49. Non requiritur intensio determinata doloris, licet fervidus sit curandus. ibi. Quoties quis constitutur, debet apponere novum dolorem. 50. Dolor est spiritualis, fit sensibilis tussione peccatoris, lacrimis, vel aliis signis. 54. Ex defectu veri doloris, & propositi sunt plures confessiones fictæ, & redeunt peccatores ad consueta flagitia. 90. 76.
Donatista contendebant, debere iterari baptismum. 401. 20.
Donatio liberalis facta alicui ad eum excitandum ad suum bonum spirituale, non est simonia. 248. 19. Donationes ambientium beneficia, aut dignitates sunt valde suspectæ, & periculosa. 249. 25. Donationes quæ revera sunt permutationes simoniacæ. 250. 31. Non est simonia accipere, quæ ab ingredientibus religionem, vel ab eorum cognatis, aut amicis sponte donantur monasterio, vel ejus cappellanis. 256. 59. *Vide ablatio*.
Dotes. Promittere puellæ dotem, dummodo religionem ingrediatur, non est simonia. 248. 19. Nec eam accipere, vel exigere titulo substationis pro ingressu in religionem. 255. 53. Quot, & quæ sint dotes animæ gloriose. 526. 155. Quid sit dos animæ. 526. ibi, & seq. 3. Partes principales dotis gloriose. 526. 156. Dubium. Materia dubia sacramentorum. 5. 20. Urgente necessitate potest uti